

„Tarapaty w mrowisku”

Autor

Gr. „MISIE”

PP Nr5 im. M. Konopnickiej w Kluczborku

Za siódmym żdźbłem trawy, za siódmym listkiem paproci,
gdzies na srodku lawendowej rabatki znajdowała się niezwykła kraina.

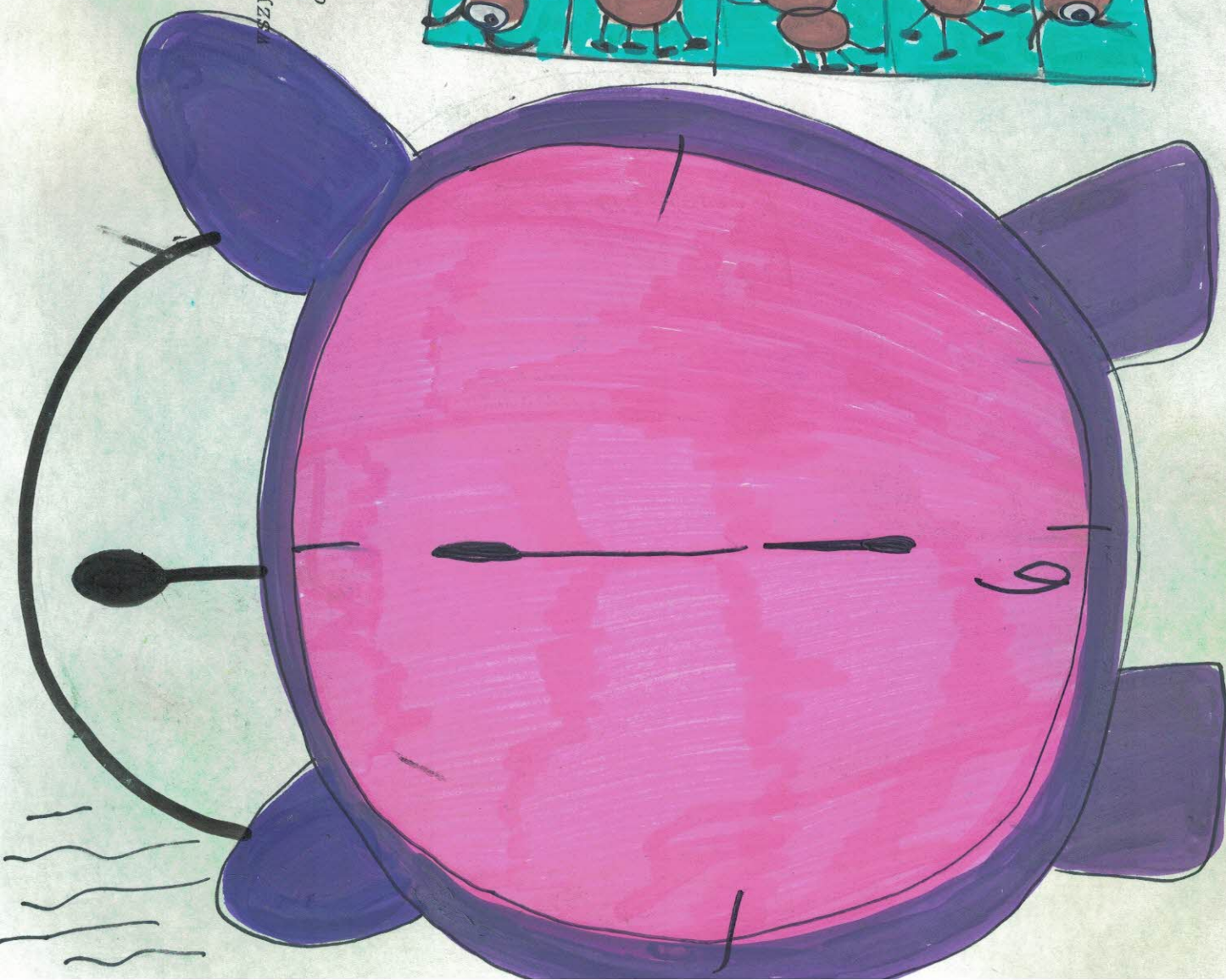
Ziemnąrz maleńka i bardzo delikatna, a w srodku ogromna i zbita,
pełna krętych korytarzy przypominających labirynt.

Wszystko tam chodziło jak w szwajcarskim zegarku,
a każdy jej mieszkańiec doskonale znał swoje obowiązki.

Dzień tu zaczął się bardzo wcześnie,
wszystkie budziki zgodnie o 6 rano zaczynały swój koncert
dając znak małym pracom, że oto nastał nowy dzień.

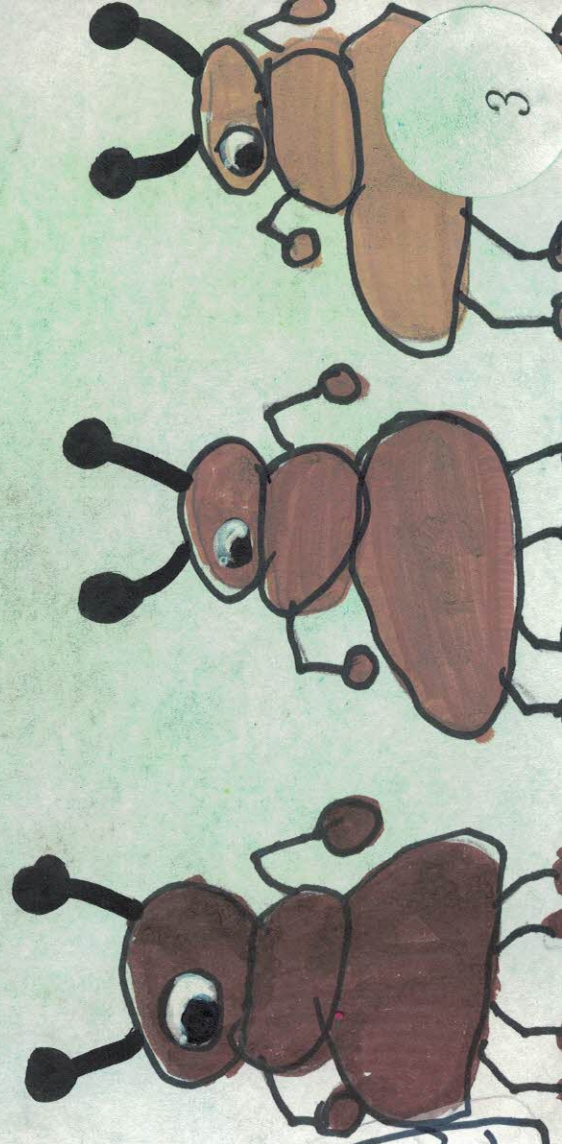

Ubięrały więc swoje małe mundurki i truchcikiem podążały w stronę komnaty zadań.

Tam czekała na nich już Królowa z gotową listą zadań w ręku.

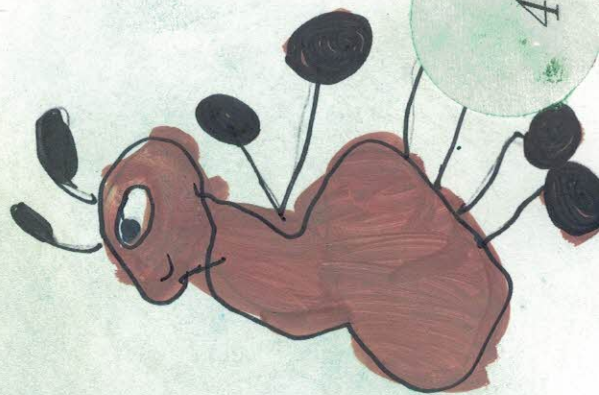
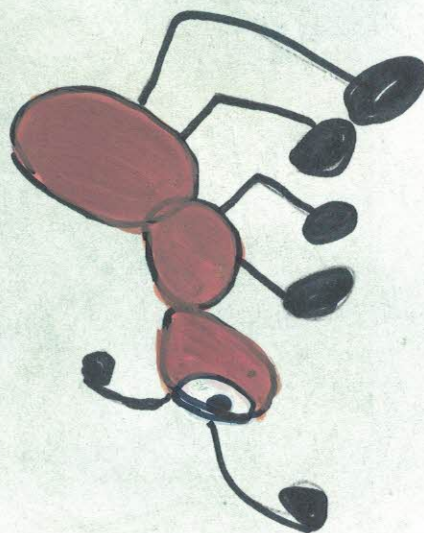
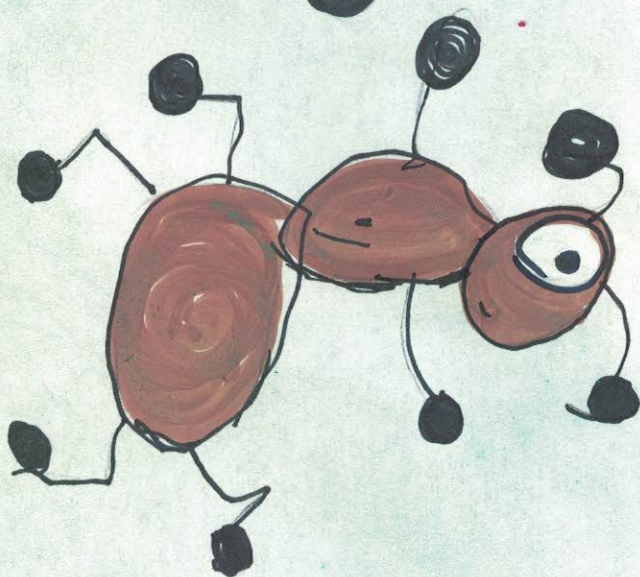
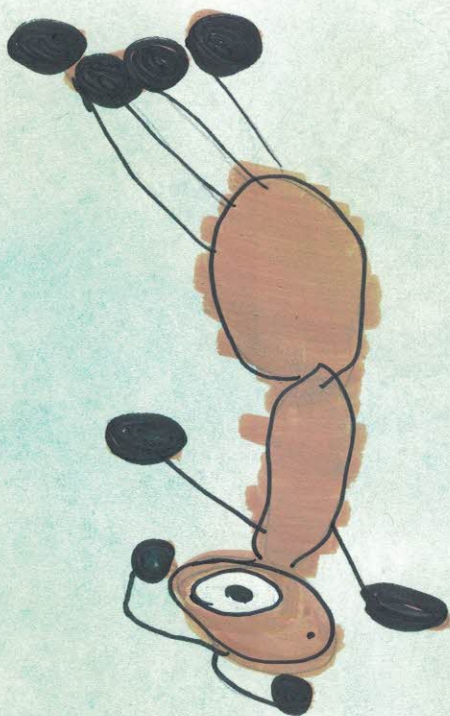

Jak co dzień zarządzała poranną gimnastykę, która składała się z obowiązkowych ćwiczeń:

przysiady, podskoków i skłonów, a później marszu i biegu

- co dawało mrówkom siłę i energię na resztę dnia.

Po ćwiczeniach kuchcik uderzał w wielki dzwon
nawołując wszystkich na zdrowe i pyszne śniadanie.
To była pierwsza z pięciu porcji warzyw i owoców,
które mrówki musiały zjadać, aby zachować zdrowie i urodę.

Potem był czas na naukę i pracę. Tak oto
piekarze rozpoczęli swe codzienne wypieki
według babcinych przepisów.

Murarze podążali w stronę ruin królestwa,
aby zreperować ogrodzenie po ostatnim trzęsieniu ziemi.

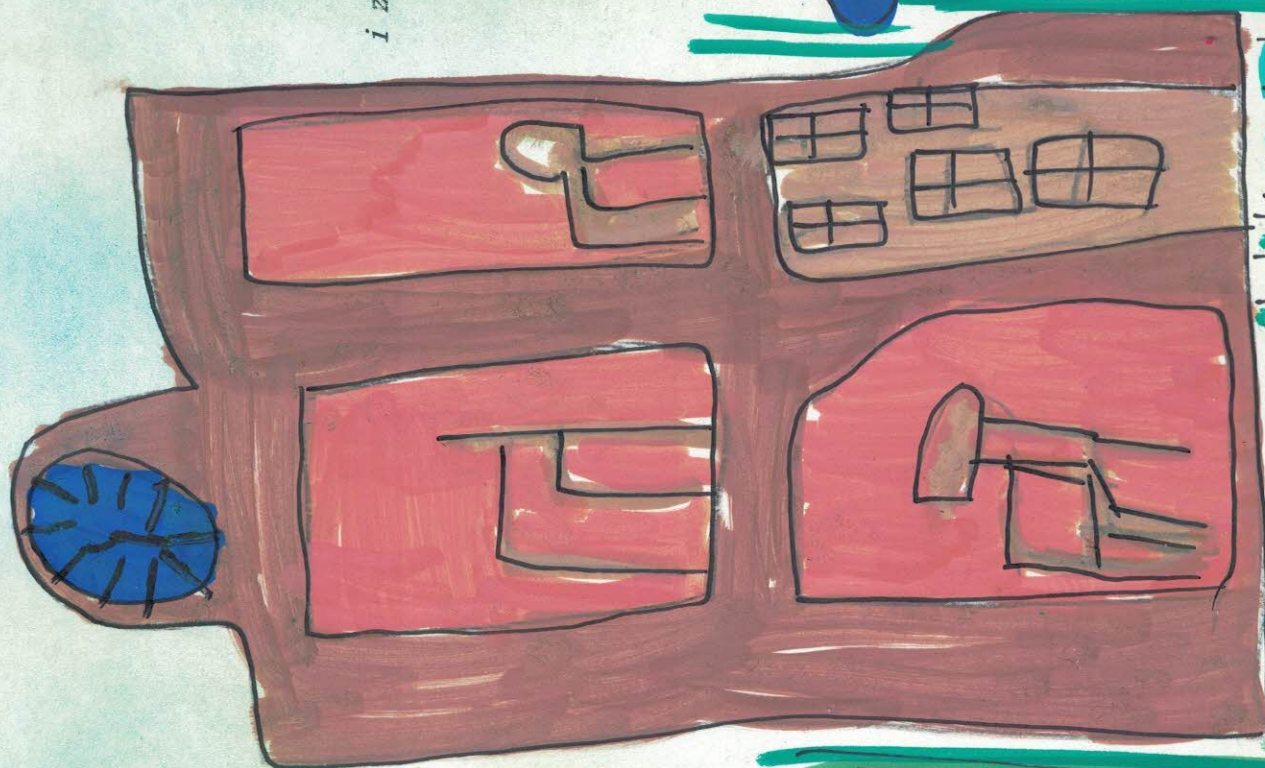

Ogrodnicy zaś dokładali wszelkich starań,
aby pielęgnowane roślinki mogły zachwycać swym pięknem,
uprawiane owoce i warzywa zaskakiwać smakiem.

Najmłodsze zaś mrówki wędrowały do swej szkołki,
aby studiować mrówcze dzienniki
i zrozumieć znaczenie powtarzanego co dzień w mrówisku hasła:
bo RUCH TO ZDROWIE!

W mrówczej krainie praca, nauka a przede wszystkim dbanie o zdrowie poprzez codzienne ćwiczenia

to główne zajęcia mrówek, coś co sprawiało im tyle radości i przyjemności, że czasem zwyczajnie zapomniały

o odpoczynku, wtedy popadały w prawdziwe tarapaty. Były zmęczone, smutne i sennie.

Jednak nad wszystkim czuwały one- siostry natury, kiedy nadszedł ich czas panowania,

wprowadzały swoje porządki i nikogo nie pytały o zdanie.

Kolorowe listki, krople deszczu i szum wiatru były znakiem,
że złota Jesień wielkimi krokami podąża już w stronę mrówiska.

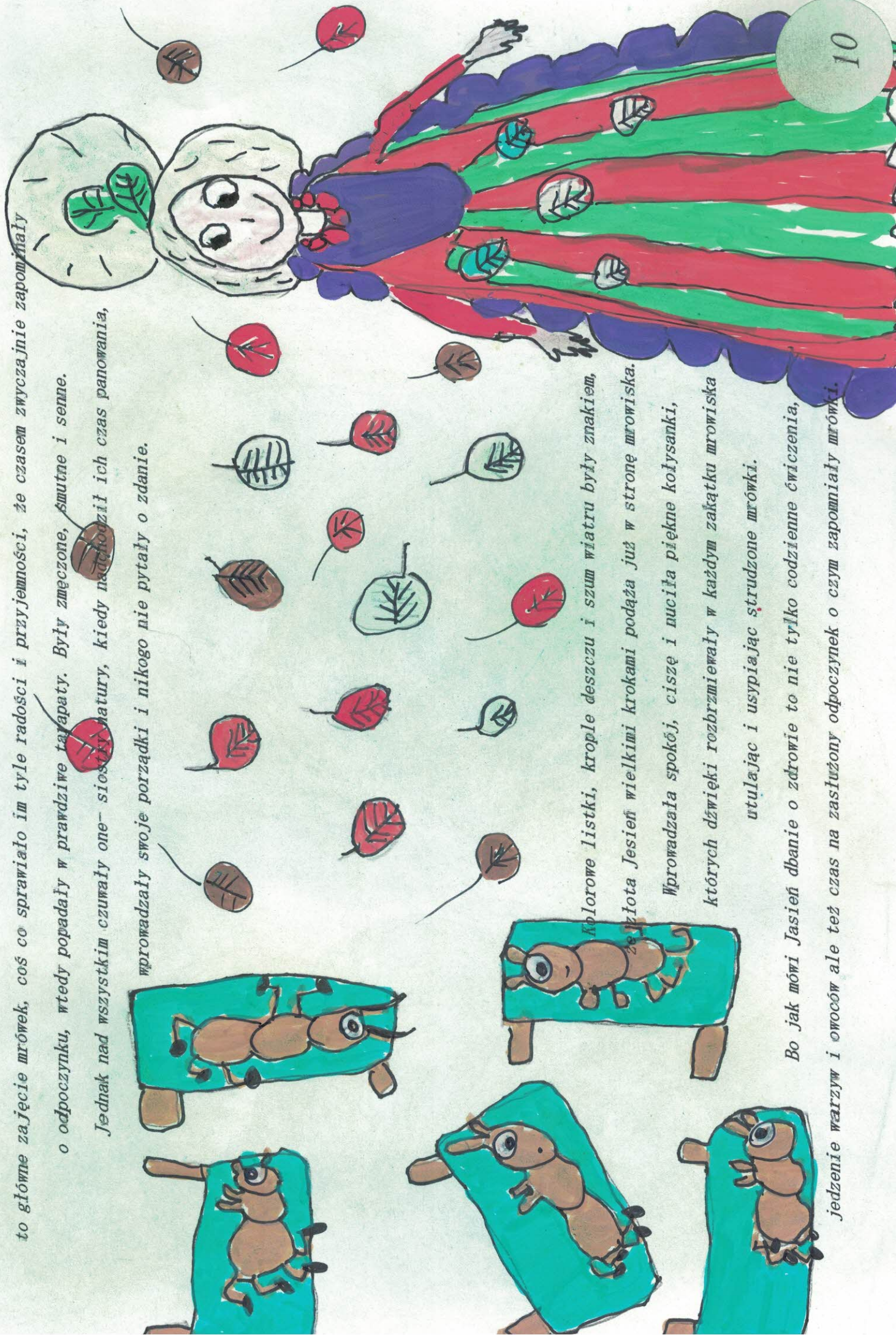
Wprowadzała spokój, ciszę i nuciła piękne kołysanki,

których dźwięki rozbrzmiewały w każdym zakątku mrówiska

utulając i usypiając strudzone mrówki.

Bo jak mówi Jasień dbanie o zdrowie to nie tylko codzienne ćwiczenia,

jedzenie warzyw i owoców ale też czas na zasłużony odpoczynek o czym zapomniały mrówki.

Siostry we wszystkim się zgadzały
 i każda z nich wiedziała co dla mrówek jest najlepsze.
 Kiedy więc Jesień i Zima zakończyły swe panowanie,
 Wiosna zaprosiła mrówki na kolejny już kwiecisty bal,
 gdzie mogły tańczyć, bawić się i wyginać śmiało ciało,
 a przygrywała im najlepsza ptasia orkiestra.

